

Publikatieblad

van de

Europese Gemeenschappen

11e jaargang nr. L 93

17 april 1968

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I

Verordening (EEG) nr. 459/68 van de Raad van 5 april 1968 betreffende beschermende maatregelen tegen de toepassing van dumping en de toekenning van premies of subsidies door landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap 1

II

Raad

68/192/EEG:

Richtlijn van de Raad van 5 april 1968 inzake de vrijheid van landbouwers die onderdaan zijn van een Lid-Staat en zijn gevestigd in een andere Lid-Staat, om gebruik te maken van de verschillende vormen van krediet 13

68/193/EEG:

Richtlijn van de Raad van 9 april 1968 betreffende het in de handel brengen van vegetatief teeltmateriaal voor wijnstokken 15

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 459/68 VAN DE RAAD

van 5 april 1968

betreffende beschermende maatregelen tegen de toepassing van dumping en de toekenning van premies of subsidies door landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 111, 113 en 227,

Gelet op de Verordeningen nr. 160/66/EEG ⁽¹⁾, nr. 189/66/EEG ⁽²⁾ en nr. 170/67/EEG ⁽³⁾ alsmede op de verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening van de markten in de landbouwsector en inzonderheid op die bepalingen dezer verordeningen, welke een afwijking mogelijk maken van het algemene beginsel dat alle beschermende maatregelen aan de grenzen worden vervangen door landbouwheffingen of door de in de Verordeningen nr. 160/66/EEG en nr. 170/67/EEG bedoelde belastingen,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de gemeenschappelijke handelspolitiek na afloop van de overgangperiode moet worden gegrond op eenvormige beginselen; dat het voor de tenuitvoerlegging van deze politiek noodzakelijk is haar gedurende de overgangperiode geleidelijk tot stand te brengen, en dat de Raad bij beschikking van 25 september 1962 ⁽⁴⁾ een werkprogramma op dit gebied heeft vastgesteld;

Overwegende dat beschermende maatregelen tegen de toepassing van dumping en de toekenning van premies of subsidies door landen die geen lid zijn van de E.E.G. een belangrijk onderdeel van deze politiek vormen;

Overwegende dat de wettelijke bepalingen van de Lid-Staten op dit gebied aanzienlijk uiteenlopen en dat de Gemeenschap als zodanig tot nu toe niet over een passende regeling beschikt voor het nemen van doeltreffende beschermende maatregelen;

Overwegende echter dat het voor een harmonische ontwikkeling van de handel van de Gemeenschap met derde landen noodzakelijk is dat haar uniforme beschermende maatregelen ter beschikking staan waarmede moeilijkheden als gevolg van de toepassing van dumping of de toekenning van premies of subsidies onverwijld doeltreffend kunnen worden ondergaan en die, alleen al door het bestaan ervan, een matigende invloed kunnen uitoefenen op de handelsbetrekkingen tussen de E.E.G. en de landen die geen lid zijn van deze Gemeenschap;

Overwegende dat derhalve reeds nu gemeenschappelijke maatregelen op dit gebied dienen te worden ingevoerd;

Overwegende dat, gelet op de internationale verbintenissen van de Gemeenschap en de Lid-Staten, de onderhavige verordening moet worden opgesteld met inachtneming van de voorschriften van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel en van de Overeenkomst inzake de toepassing van bedoeld artikel;

Overwegende dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten, ieder in hun eigen werkingssfeer, echter hun huidige vrijheid moeten behouden om bijzondere maatregelen vast te stellen voor zover die niet in strijd zijn met de in het kader van het G.A.T.T. aangegane verplichtingen;

Overwegende dat dumping, premies en subsidies eveneens betrekking kunnen hebben op landbouwprodukten en daarvan afgeleide produkten, en dat het derhalve noodzakelijk is, als aanvulling op de voor deze produkten algemeen geldende invoerregeeling, de mogelijkheid te scheppen beschermende maatregelen tegen de toepassing van dumping en de toekenning van premies en subsidies te nemen;

Overwegende dat ieder die optreedt namens een bedrijfstak van de Gemeenschap, die zich geschaad of bedreigd acht door de toepassing van dumping of door de toekenning van premies of subsidies, de mogelijkheid moet worden geboden een klacht in te

⁽¹⁾ PB nr. 195 van 28. 10. 1966, blz. 3361/66.

⁽²⁾ PB nr. 218 van 28. 11. 1966, blz. 3713/66.

⁽³⁾ PB nr. 130 van 28. 6. 1967, blz. 2596/67.

⁽⁴⁾ PB nr. 90 van 5. 10. 1962, blz. 2353/62.

dienen; dat deze klacht moet voldoen aan bepaalde voorwaarden, met name dat er bewijsmateriaal betreffende de toepassing van dumping of de toekenning van premies of subsidies en betreffende de daaruit voortvloeiende schade in moet voorkomen;

Overwegende dat de Lid-Staten en de Commissie elkaar, in het belang van de Gemeenschap, zo volledig mogelijk op de hoogte moeten brengen van zowel de klachten als de maatregelen van de bevoegde autoriteiten tegen de betrokken praktijken;

Overwegende dat het onderzoek naar de feiten op communautair niveau in nauwe en voortdurende samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie moet plaatsvinden;

Overwegende dat het noodzakelijk is aan de procedure een zekere openbaarheid te geven, met name door de plaatsing van een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, dat tot doel heeft enerzijds de buitenlandse exporteurs en de importeurs van de Gemeenschap in kennis te stellen van de eventuele invoering van beschermende maatregelen en anderzijds bij te dragen tot de bespoediging van het onderzoek naar de feiten;

Overwegende dat het van wezenlijk belang is om op basis van de uitgewisselde gegevens op communautair niveau passende beschermende maatregelen te onderzoeken in een raadgevend comité, en dat het de taak van de Commissie is de nodige voorstellen aan de Raad voor te leggen;

Overwegende dat de ervaring leert dat de toepassing van dumping of de toekenning van premies of subsidies in sommige gevallen een versnelde procedure noodzakelijk maakt en dat diensgevolge de Gemeenschap gedurende de betrekkelijk lange termijn welke met de definitieve vaststelling van de feiten gemoeid kan zijn, over een passende bescherming moet beschikken;

Overwegende dat derhalve, om aan onverwachte praktijken het hoofd te kunnen bieden, als voorzorgsmaatregel een procedure dient te worden ingesteld die sneller werkt dan de normale procedure, en dat het vereiste van een snel en doelmatig optreden het verantwoord maakt dat de Commissie de bevoegdheid verkrijgt om bij wijze van uitzondering en zonder vooruit te lopen op het later door de Raad in te nemen standpunt, eigener beweging of op verzoek van een Lid-Staat, door middel van een spoedprocedure anti-dumpingrechten of compenserende rechten van voorlopige aard in te stellen;

Overwegende dat, wanneer een Lid-Staat om een onmiddellijk optreden verzoekt en indien aan de voorwaarden voor de toepassing van een voorlopig recht is voldaan, de termijn waarbinnen de Commissie dit recht volgens de spoedprocedure moet instellen dient te worden beperkt tot 5 werkdagen vanaf de ontvangst van dit verzoek;

Overwegende dat het noodzakelijk is gemeenschappelijke voorschriften voor de toepassing van anti-

dumpingrechten of compenserende rechten vast te stellen ten einde een nauwkeurige en uniforme inning daarvan te verzekeren, en dat bedoelde voorschriften, gelet op de aard van die rechten, kunnen afwijken van de voorschriften voor de inning van de normaliter bij invoer verschuldigde rechten;

Overwegende dat de Lid-Staten gedurende de overgangperiode de bevoegdheid hebben om onder bepaalde voorwaarden passende maatregelen te treffen ten einde de belangen van de bedrijfstakken van hun land te beschermen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De bepalingen van deze verordening gelden voor de bescherming tegen de toepassing van dumping en de toekenning van premies of subsidies door landen die geen lid zijn van de Gemeenschap, en wel onverminderd de bijzondere voorschriften die neergelegd zijn in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en die landen.
2. Wanneer de in het kader van het G.A.T.T. aangegane verplichtingen daarvoor geen beletsel vormen, staan de artikelen 2 tot en met 5 en 22 tot en met 24 de toepassing van bijzondere maatregelen niet in de weg.
3. Deze verordening is van toepassing op alle produkten. Zij laat onverlet de toepassing van de verordeningen van de Gemeenschap op het gebied van de landbouw, alsmede de toepassing van Verordeningen nr. 160/66/EEG, nr. 189/66/EEG en nr. 170/67/EEG. De bepalingen van de onderhavige verordening kunnen worden toegepast als aanvulling op voornoemde verordeningen en in afwijking van die bepalingen daarvan, welke de toepassing van anti-dumping- of compenserende rechten in de weg zouden kunnen staan.

TITEL I

Dumping en anti-dumpingrechten

Artikel 2

1. Een anti-dumpingrecht kan worden geheven op ieder produkt ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt, wanneer het op de markt van de Gemeenschap brengen van dit produkt een aanmerkelijke schade veroorzaakt voor een gevestigde bedrijfstak van de Gemeenschap, een dreiging van aanmerkelijke schade voor een gevestigde bedrijfstak van de Gemeenschap of een aanzienlijke vertraging bij de oprichting van een bedrijfstak, waarvan de vestiging in de Gemeenschap op korte termijn is voorzien.
2. Indien in deze verordening de uitdrukking „schade” zonder nadere aanduiding wordt gebruikt, wordt

deze geacht op de drie hierboven genoemde gevallen betrekking te hebben.

Artikel 3

1. a) Ten aanzien van een op de markt van de Gemeenschap gebracht produkt wordt geacht dumping plaats te vinden indien de prijs van dit produkt bij uitvoer naar de Gemeenschap lager is dan de vergelijkbare prijs die bij normale handelstransacties gebruikelijk is voor een soortgelijk produkt in de zin van artikel 5, dat bestemd is voor verbruik in het land van oorsprong waaruit het produkt is uitgevoerd.
- b) Wanneer een produkt niet rechtstreeks uit het land van oorsprong wordt ingevoerd, doch vanuit een ander land naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd, wordt de prijsvergelijking met het oog op de constatering van dumping in de zin van dit lid, in het algemeen gemaakt tussen de prijs van dat produkt bij uitvoer naar de Gemeenschap en de vergelijkbare prijs van een soortgelijk produkt op de binnenlandse markt van het land van uitvoer. De vergelijking kan echter met deze zelfde prijs in het land van oorsprong worden gemaakt indien bijvoorbeeld het produkt via het land van uitvoer wordt doorgevoerd, of wel indien dit produkt niet in het land van uitvoer wordt geproduceerd of er aldaar geen vergelijkbare prijs voor bestaat.
2. Wanneer op de binnenlandse markt van het uitvoerende land geen verkoop van het soortgelijke produkt in het kader van normale handelstransacties plaatsvindt of indien dergelijke verkopen als gevolg van de bijzondere marktsituatie geen bruikbare vergelijking mogelijk maken, wordt geacht dat ten aanzien van een produkt dumping plaatsvindt wanneer de prijs ervan bij uitvoer naar de Gemeenschap lager is dan:
 - de vergelijkbare prijs van het soortgelijke produkt wanneer dit naar een derde land wordt uitgevoerd, waarbij deze prijs de hoogste prijs bij uitvoer mag zijn, doch wel representatief moet zijn, of
 - de produktiekosten in het land van oorsprong, verhoogd met een redelijk bedrag voor de administratie-, verkoop- en andere kosten en voor de winst; in het algemeen mag de opslag voor winst niet hoger zijn dan de winst die gewoonlijk wordt behaald bij verkoop van produkten van dezelfde algemene soort op de binnenlandse markt van het land van oorsprong.
3. Indien er geen prijs bij uitvoer is of indien blijkt dat men niet kan afgaan op de prijs bij uitvoer als gevolg van het bestaan van een associatie of een overeenkomst van compenserende aard tussen de exporteur en de importeur of een derde partij, kan de uitvoerprijs voor de toepassing van de leden 1 of 2 worden sa-

mengesteld op basis van de prijs waartegen het ingevoerde produkt voor het eerst wordt wederverkocht aan een onafhankelijke koper, of, indien het produkt niet aan een onafhankelijke koper wordt wederverkocht of niet wordt wederverkocht in de staat waarin het is ingevoerd, op elke redelijke basis.

4. a) De vergelijking tussen enerzijds de uitvoerprijs en anderzijds de binnenlandse prijs in het land van oorsprong of in het land van uitvoer of, eventueel, de in lid 2 bedoelde prijs bij uitvoer naar een derde land of de in datzelfde lid bedoelde produktiekosten, moet betrekking hebben op prijzen die gelden in hetzelfde handelsstadium, dat in beginsel het stadium af fabriek moet zijn, en op verkopen die op zo dicht mogelijk bij elkaar liggende data zijn geschied.
- b) Voor elk geval wordt, naar gelang van de bijzondere kenmerken ervan, naar behoren rekening gehouden met de verschillen in de verkoopvoorwaarden, de belastingverschillen en de andere verschillen die van invloed zijn op de vergelijkbaarheid van de prijzen. In de in lid 3 bedoelde gevallen behoort eveneens rekening te worden gehouden met de tussen de invoer en de wederverkoop gemaakte kosten en winsten.
5. Een produkt kan niet worden geacht het onderwerp van dumping te zijn op grond van het feit dat het is vrijgesteld van rechten of belastingen, waarmee het soortgelijke produkt is belast, wanneer het bestemd is voor verbruik in het land van oorsprong of van uitvoer, of op grond van het feit, dat zodanige rechten of belastingen worden gerestitueerd.
6. Indien in een land de handel geheel of vrijwel geheel gemonopoliseerd is en de binnenlandse prijzen door de Staat worden vastgesteld, kan bij invoer uit dat land rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat een strikte vergelijking tussen de prijs bij uitvoer van een produkt naar de Gemeenschap en de binnenlandse prijzen van dat land niet altijd doelmatig is, aangezien het in zodanige gevallen bijzonder moeilijk kan zijn te bepalen in hoeverre de prijzen vergelijkbaar zijn.
7. Onder marge van dumping moet worden verstaan het overeenkomstig de voorgaande bepalingen vastgestelde prijsverschil.

Artikel 4

1. a) Schade wordt slechts vastgesteld indien de invoer ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt, daarvan onmiskenbaar de voornaamste oorzaak is. Om deze schade vast te stellen worden enerzijds de daadwerkelijk geconstateerde gevolgen van de dumping en anderzijds alle andere factoren die, in hun geheel gezien, een ongunstige invloed op de bedrijfstak van de

Gemeenschap kunnen hebben, tegen elkaar afgewogen.

- b) Een vaststelling van een dreiging van schade moet berusten op feiten en niet alleen op beweringen, gissingen of vage mogelijkheden. De wijziging van omstandigheden die een situatie zou veroorzaken waarin de dumping schade zou veroorzaken, moet duidelijk worden voorzien en op zeer korte termijn te verwachten zijn.

2. De raming van de schade dient te berusten op een onderzoek van alle factoren die van invloed zijn op de situatie van de betrokken bedrijfstak, zoals: de ontwikkeling en de vooruitzichten ten aanzien van de omzet, het marktaandeel, de winst, de prijzen (met inbegrip van de mate waarin de leveringsprijs van het ingeklaarde produkt lager of hoger is dan de meest representatieve vergelijkbare prijs van het soortgelijke produkt bij normale handelstransacties binnen de Gemeenschap), de bij de uitvoer behaalde resultaten, de werkgelegenheid, de omvang van de invoer die met dumping plaatsvindt, alsmede van de andere invoer, de bezettingsgraad van de bedrijfstak van de Gemeenschap, de produktiviteit, alsook restrictieve handelspraktijken. Een enkele of zelfs verscheidene van deze maatstaven zijn voor de beoordeling niet noodzakelijkerwijze doorslaggevend.

3. Om vast te stellen of de invoer ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt schade veroorzaakt, worden alle andere factoren die afzonderlijk of gecombineerd een ongunstige invloed op de bedrijfstak van de Gemeenschap kunnen uitoefenen, onderzocht. De in aanmerking te nemen factoren zijn onder andere: de hoeveelheid van het betrokken produkt dat zonder dumping wordt ingevoerd en de prijzen daarvan, de concurrentie tussen de producenten van de Gemeenschap zelf, de inkrimping van de vraag als gevolg van de vervanging door andere produkten of van wijzigingen in de smaak van de consumenten.

4. Bij de schatting van het effect van de invoer ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt, wordt de produktie van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap betrokken wanneer de beschikbare gegevens het mogelijk maken de produktie afzonderlijk te definiëren op basis van criteria als: de produktieprocedures, de prestaties van de producenten en de winsten. Wanneer de produktie van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap niet volgens deze criteria kan worden afgebakend, wordt het effect van de invoer ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt geraamd door een onderzoek van de produktie van de kleinste groep (of het kleinste gamma) van produkten waartoe het soortgelijke produkt behoort en waarvoor de nodige gegevens wel kunnen worden verkregen.

5. a) Voor de toepassing van deze verordening wordt onder de uitdrukking „bedrijfstak van de Gemeenschap” verstaan alle producenten van soortgelijke produkten in de Gemeenschap of een aantal van deze producenten waarvan

de gezamenlijke produktie een aanmerkelijk deel van de totale communautaire produktie van deze produkten vormt, echter:

- wanneer producenten van de Gemeenschap tevens importeurs zijn van het produkt ten aanzien waarvan wordt beweerd dat dumping plaatsvindt, kan de uitdrukking „bedrijfstak van de Gemeenschap” worden uitgelegd als uitsluitend betrekking hebbende op de rest van de producenten;
- onder uitzonderlijke omstandigheden kan de Gemeenschap, wat de betrokken produktie betreft, worden verdeeld in verscheidene concurrerende markten en kunnen de producenten binnen elke markt worden geacht een bedrijfstak van de Gemeenschap te vormen indien, wegens de vervoerkosten, alle producenten van een dergelijke markt hun gehele of vrijwel hun gehele produktie van het betrokken produkt op deze markt verkopen en indien op deze markt geen enkele of vrijwel geen enkele hoeveelheid van het betrokken produkt dat elders in de Gemeenschap is vervaardigd wordt verkocht, of indien in regionaal verband bijzondere afzetvoorwaarden bestaan die voor de producenten van een dergelijke markt leiden tot een zelfde graad van afzondering van de rest van de bedrijfstak, onder voorbehoud echter dat dan slechts tot het bestaan van schade kan worden geconcludeerd, indien deze de gehele of vrijwel de gehele produktie van dit produkt op de aldus afgebakende markt treft.

- b) Het in lid 4 bepaalde is van toepassing op dit lid.

Artikel 5

Voor de toepassing van deze verordening wordt onder de uitdrukking „soortgelijk produkt” verstaan een produkt dat gelijk, dat wil zeggen in alle opzichten gelijksoortig is aan het betrokken produkt, of, bij het ontbreken van een dergelijk produkt, aan een ander produkt dat kenmerken vertoont die met de kenmerken van het betrokken produkt grote overeenkomst vertonen.

Artikel 6

1. Iedere natuurlijke of rechtspersoon, alsmede iedere vereniging zonder rechtspersoonlijkheid, die optreedt namens een bedrijfstak van de Gemeenschap, welke zich door dumping benadeeld of bedreigd acht, kan overeenkomstig de hiernagenoemde voorwaarden een klacht indienen. De klacht wordt schriftelijk ingediend.

2. a) De klacht kan worden ingediend bij elk der Lid-Statens waar de bedrijfstak van de Gemeenschap zijn activiteiten ontplooit, ongeacht in welke Lid-Staat de gesignaliseerde dumping

verder gevolgen kan hebben. De Lid-Staat bij wie een klacht is ingediend, zendt daarvan een afschrift aan de Commissie.

- b) Indien een klacht bij de Commissie is ingediend, brengt deze haar onverwijld ter kennis van de Lid-Staten.

Artikel 7

De klacht moet de volgende gegevens bevatten:

- a) de omschrijving van het produkt waarvan beweerd wordt dat daarop dumping wordt toegepast;
- b) het land van uitvoer;
- c) voor zover mogelijk, het land van oorsprong, de producent en de exporteur van het betreffende produkt;
- d) bewijsmateriaal betreffende zowel de dumping als de daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak die zich benadeeld of bedreigd acht.

Artikel 8

1. Wanneer een Lid-Staat constateert dat een klacht de in artikel 7 genoemde gegevens bevat, stelt hij de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis en verstrekt hij haar bovendien alle gegevens waarvan hij meent dat zij voor het onderzoek naar de feiten op communautair niveau noodzakelijk zijn.

2. Wanneer een Lid-Staat, zonder dat een klacht is ingediend, over voldoende bewijsmateriaal beschikt betreffende zowel een dumping als een schade die daaruit voor een bedrijfstak van de Gemeenschap voortvloeit, brengt hij dit bewijsmateriaal onmiddellijk ter kennis van de Commissie.

3. De Commissie brengt bovenbedoelde gegevens onverwijld ter kennis van de andere Lid-Staten.

Artikel 9

Wanneer een Lid-Staat constateert dat een klacht niet de in artikel 7 vermelde gegevens bevat of dat de marge van dumping, de omvang van de werkelijke of potentiële dumpinginvoer of de schade te verwaarlozen zijn, stelt hij de Commissie hiervan in kennis. Deze laatste deelt dit onmiddellijk mede aan de andere Lid-Staten. Indien de Commissie niet binnen een termijn van 10 werkdagen na de dag dat de Commissie in kennis werd gesteld bezwaar maakt — op verzoek van een Lid-Staat of eigener beweging — dan wordt de klacht onverwijld afgewezen door de Lid-Staat bij wie de klacht was ingediend, of door de Commissie indien de klacht overeenkomstig artikel 6, lid 2, sub b) bij haar werd ingediend; in de andere gevallen is artikel 10, lid 1, van toepassing.

Artikel 10

1. Na ontvangst van de in artikel 8, lid 1 of lid 2, bedoelde kennisgevingen, of nadat bezwaren zijn geuit tegen de afwijzing van een klacht op grond van artikel 9, vangt de Commissie overeenkomstig de bepalingen van het onderhavige artikel, in samen-

werking met de Lid-Staten, onmiddellijk aan met het onderzoek naar de feiten op communautair niveau. Dit onderzoek heeft zowel betrekking op de dumping als de schade.

2. Wanneer uit de door de Commissie ontvangen gegevens blijkt dat beschermende maatregelen tegen dumping noodzakelijk kunnen zijn, stelt de Commissie, onverminderd de voortzetting van het onderzoek naar de feiten, de vertegenwoordigers van het uitvoerende land, alsmede de kennelijk betrokken exporteurs en importeurs hiervan officieel in kennis. Tegelijkertijd plaatst zij een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, waarin het betrokken produkt en, naargelang van het geval, het land van oorsprong of het land van uitvoer worden vermeld. Daarbij wordt tevens bekend gemaakt dat alle gegevens betreffende de zaak aan de Commissie kunnen worden medegedeeld. In dit bericht wordt de termijn vermeld binnen welke de belanghebbende partijen de wens te kennen kunnen geven door de Commissie overeenkomstig het bepaalde in lid 6 te worden gehoord.

3. a) De Commissie kan bij de uitvoering van de haar krachtens lid 1 opgedragen taken alle nodige gegevens inwinnen bij de importeurs, exporteurs, handelaren, producenten en associaties of organisaties van het bedrijfsleven.

b) Wanneer de Commissie een zodanig verzoek om gegevens doet, zendt zij tegelijkertijd een afschrift daarvan aan de Lid-Staat, op het grondgebied waarvan de geadresseerde zijn activiteit ontplooit.

4. De Commissie stelt de klager en de kennelijk betrokken importeurs en exporteurs, alsmede de vertegenwoordigers van het uitvoerende land, in de gelegenheid kennis te nemen van alle ter zake dienende gegevens die voor de behartiging van hun belangen van betekenis zijn, voor zover deze althans niet vertrouwelijk zijn in de zin van artikel 11, en die de Commissie bij het anti-dumpingonderzoek gebruikt.

5. a) Ten einde nauwkeurig de marge van dumping en de schade te kunnen vaststellen, kan de Commissie de Lid-Staten verzoeken:

- haar gegevens te verstrekken,
- de nodige verificaties en controles, met name bij de importeurs, handelaren of producenten van de Gemeenschap te verrichten,
- onderzoeken te verrichten in landen die geen lid zijn van de Gemeenschap; wanneer deze onderzoeken tot doel hebben de verstrekte gegevens bij de betrokken ondernemingen te verifiëren of aan te vullen, dan zijn deze onderzoeken afhankelijk van de toestemming dezer ondernemingen en van het achterwege blijven van bezwaren van de, officieel op de hoogte gestelde, Regering van het desbetreffende land.

- b) De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om aan het verzoek van de Commissie te voldoen. Zij brengen de gevraagde gegevens en de resultaten van de verrichte verificaties, controles of onderzoeken te harer kennis.
 - c) De Commissie stelt de andere Lid-Staten onverwijld in kennis van deze gegevens.
 - d) Personeelsleden van de Commissie kunnen, op verzoek van de Commissie of op verzoek van een Lid-Staat, de ambtenaren van de Lid-Staten bijstaan in de uitoefening van hun werkzaamheden.
6. a) De Commissie kan de belanghebbende partijen horen. Zij moeten worden gehoord indien zij binnen de termijn, vastgesteld in het bericht dat in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is geplaatst, hierom schriftelijk hebben gevraagd en daarbij hebben aangetoond dat zij rechtstreeks bij de resultaten van het onderzoek naar de feiten betrokken kunnen zijn. In dat geval stelt de Commissie hen in de gelegenheid hun standpunt schriftelijk binnen de door haar vast te stellen termijn kenbaar te maken. Bovendien stelt zij de rechtstreeks betrokken partijen die daar schriftelijk om hebben gevraagd, in de gelegenheid hun standpunt mondeling toe te lichten, indien deze partijen hebben aangetoond daarbij een voldoende belang te hebben.
- b) Daarenboven stelt de Commissie desgevraagd de rechtstreeks betrokken partijen in de gelegenheid elkaar te ontmoeten ten einde hun standpunten tegenover elkaar te stellen en eventueel elkaars argumenten te weerleggen. Zij houdt daarbij rekening met de noodzaak het vertrouwelijke karakter van de gegevens te bewaren en met de vraag of de ontmoeting de partijen gelegen komt. Geen enkele partij is verplicht een ontmoeting bij te wonen en de afwezigheid van een partij mag haar zaak niet schaden.
7. a) De bepalingen van dit artikel beletten noch de Raad, noch de Commissie voorlopige besluiten te nemen, of om onverwijld een besluit te nemen over het toepassen van voorlopige maatregelen op grond van artikel 15.
- b) Wanneer een betrokken partij de nodige gegevens niet verstrekt, of de Regering van een land dat geen lid is van de Gemeenschap er bezwaar tegen maakt dat op zijn grondgebied een onderzoek in de zin van lid 5, sub a), wordt ingesteld, kunnen definitieve conclusies worden vastgesteld op basis van de beschikbare feitelijke gegevens.

Artikel 11

1. De bij de toepassing van deze verordening verkregen gegevens mogen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij gevraagd zijn.

2. De Raad, de Commissie, de Lid-Staten, alsmede hun ambtenaren en andere personeelsleden, mogen de gegevens welke hun bij de toepassing van deze verordening ter kennis zijn gekomen en die naar hun aard vertrouwelijk zijn of vertrouwelijk door een partij bij het anti-dumpingonderzoek zijn verstrekt, niet bekendmaken, tenzij de partij die deze gegevens heeft verstrekt, daarvoor uitdrukkelijk toestemming geeft.

3. Wanneer evenwel blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gerechtvaardigd is, en degene die de gegevens heeft verstrekt deze niet openbaar wil maken, noch machtiging wil geven tot bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in de vorm van een samenvatting, kunnen de betrokken gegevens buiten beschouwing worden gelaten, tenzij op overtuigende wijze en uit passende bron kan worden aangetoond dat de gegevens juist zijn.

4. Het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 vormt geen beletsel voor de openbaarmaking krachtens artikel 10, lid 2, van de algemene gegevens en van de motivering der maatregelen die ter toepassing van deze verordening zijn genomen. Bij deze openbaarmaking moet rekening worden gehouden met het rechtmatige belang dat de belanghebbende partijen hebben bij het niet bekendmaken van hun zakengeheimen.

Artikel 12

1. Te allen tijde kan overleg plaatsvinden. Hiermede wordt hetzij op verzoek van een Lid-Staat, dan wel op initiatief van de Commissie, onmiddellijk een aanvang gemaakt.

2. Het overleg vindt plaats in een raadgevend comité, hierna het „Comité” genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat, en waarvan het voorzitterschap wordt bekleed door een vertegenwoordiger van de Commissie.

3. Het Comité komt bijeen op uitnodiging van de voorzitter. Deze verstrekt de Lid-Staten zo spoedig mogelijk de nodige gegevens.

Artikel 13

Het overleg heeft meer bepaald betrekking op:

- a) het bestaan van dumping en de marge daarvan;
- b) het bestaan van schade en de omvang daarvan;
- c) de — gezien de situatie in het algemeen — passende maatregelen om de gevolgen van de dumping te ondervangen, alsmede de wijze van toepassing daarvan.

Artikel 14

1. a) Wanneer aan het einde van het in artikel 13 bedoelde overleg blijkt dat geen enkele beschermende maatregel noodzakelijk is, en wanneer hiertegen in het Comité geen bezwaren zijn geuit, is de procedure afgesloten. In de overige gevallen legt de Commissie onmiddellijk een verslag inzake het resultaat van het overleg, alsmede een voorstel tot afsluiting van de procedure, aan de Raad voor. Indien de

Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen het voorstel van de Commissie goedkeurt, is de procedure afgesloten. Hetzelfde geldt indien de Raad niet binnen een maand een besluit heeft genomen of met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de Commissie heeft verzocht het onderzoek naar de feiten te heropenen.

- b) De Commissie stelt de vertegenwoordigers van het land van uitvoer en de rechtstreeks betrokken partijen in kennis van de afsluiting van de procedure, onder opgave van de gronden voor de afsluiting en de aangelegde maatstaven. Behalve wanneer bijzondere redenen zulks niet toelaten, maakt zij in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* onverwijld de afsluiting van de procedure openbaar, indien daarin althans uit hoofde van artikel 10, lid 2, een bericht werd gepubliceerd.
2. a) Het voorgaande lid is eveneens van toepassing wanneer tijdens het onderzoek naar de feiten de exporteurs vrijwillig de verbintenis aangaan om hun prijzen zodanig te herzien dat de marge van dumping wordt opgeheven, dan wel om de uitvoer van de betrokken produkten naar de Gemeenschap te staken, mits de Commissie, na kennisneming van de in het Comité naar voren gebrachte standpunten, deze oplossing aanvaardbaar acht.
- b) Wanneer de Commissie overeenkomstig de voorgaande alinea de aldaar bedoelde verbintenis heeft aanvaard, wordt het onderzoek naar de schade niettemin voltooid indien de exporteurs dit verzoeken of de Commissie, na kennisneming van de in het Comité naar voren gebrachte standpunten, daartoe besluit. Indien de Commissie, na kennisneming van de in het Comité naar voren gebrachte standpunten, vaststelt dat er geen schade is, komt de door de exporteurs aangegane verbintenis automatisch te vervallen, tenzij deze laatste de geldigheid ervan bevestigen.
- c) De exporteurs kunnen ervan afzien de hiervoor bedoelde verbintenissen aan te gaan of weigeren op een daartoe strekkend verzoek van de Commissie in te gaan, zonder dat hun zaak daarvan enig nadeel mag ondervinden. Het staat de Commissie echter vrij te oordelen dat, indien de invoer met dumping wordt voortgezet, het waarschijnlijker wordt dat de dreiging van schade overgaat in schade.

Artikel 15

1. a) Wanneer uit het voorlopig onderzoek naar de feiten blijkt dat dumping wordt toegepast en wanneer voldoende bewijsmateriaal voor een schade voorhanden is, en de belangen van de Gemeenschap een onmiddellijk optreden noodzakelijk maken, dan wordt door de Commissie, op verzoek van een Lid-Staat of eigener beweging

- met inachtneming van artikel 19, lid 3, het bij wijze van voorlopig anti-dumpingrecht te waarborgen bedrag vastgesteld, welk bedrag zal worden geïnd overeenkomstig een later door de Raad krachtens artikel 17 te nemen besluit,
- volgens de in artikel 20 vereiste specificaties aangeduid welke goederen onder deze maatregelen vallen,
- voorgeschreven dat het in het vrije verkeer van de Gemeenschap brengen van deze goederen afhankelijk moet worden gesteld van het stellen van een waarborg ter hoogte van bovenbedoeld bedrag.

- b) De Commissie neemt deze voorlopige maatregel na kennisneming van de in het Comité naar voren gebrachte standpunten of, in zeer dringende gevallen, na de Lid-Staten te hebben ingelicht. In het laatste geval wordt uiterlijk tien dagen na de kennisgeving van het besluit van de Commissie aan de Lid-Staten, in het Comité overleg gepleegd.
- c) Wanneer een Lid-Staat de Commissie om een onmiddellijk optreden heeft verzocht, besluit de Commissie binnen ten hoogste vijf werkdagen na de ontvangst van het verzoek of er aanleiding is een voorlopig anti-dumpingrecht in te stellen. Indien de Commissie aan een zodanig verzoek van een Lid-Staat geen gevolg geeft, stelt zij onverwijld de Raad in kennis van dit besluit. De Raad kan met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen. Het besluit van de Commissie om geen voorlopig recht in te stellen sluit niet uit dat op een later tijdstip, op verzoek van een Lid-Staat indien zich nieuwe elementen voordoen, of op initiatief van de Commissie, een zodanig recht wordt ingesteld.
2. a) Onverminderd het bepaalde in de artikelen 16 en 18, blijven de voorlopige maatregelen van toepassing tot de inwerkingtreding van een door de Raad uit hoofde van artikel 17 genomen besluit, en wel voor een periode van ten hoogste drie maanden.
- b) Na het verstrijken van de geldigheidsduur van deze maatregelen wordt de waarborg vrijgegeven, voor zover de Raad niet overeenkomstig artikel 17 heeft besloten tot de definitieve inning van het gewaarborgde bedrag. Indien het voorlopige recht op grond van artikel 16 of artikel 18 wordt geannuleerd of met terugwerkende kracht wordt verlaagd, wordt de onverschuldigd verkregen waarborg zo spoedig mogelijk vrijgegeven.

Artikel 16

1. De Commissie stelt onverwijld de Raad in kennis van haar besluit om voorlopige maatregelen in te stellen. De Raad, die met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, kan deze maatregelen bevestigen

of een andersluidend besluit nemen. De toepassingsperiode van het besluit van de Raad bedraagt ten hoogste drie maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de door de Commissie vastgestelde voorlopige maatregelen.

2. Uiterlijk een maand voor het verstrijken van de in artikel 15, lid 2, sub a), bedoelde termijn van drie maanden, legt de Commissie, onverminderd het bepaalde in artikel 18, een voorstel aan de Raad voor dat strekt ofwel tot een communautair optreden in de zin van artikel 17, dan wel — indien de exporteurs en importeurs daarom verzoeken en het onderzoek naar de feiten nog niet kon worden voltooid — tot verlenging van de voorgestelde maatregelen voor ten hoogste drie maanden. In het laatste geval besluit de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Artikel 17

1. Wanneer uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat dumping en schade bestaan, en de belangen van de Gemeenschap een communautair optreden noodzakelijk maken, legt de Commissie, na kennisneming van de in het Comité naar voren gebrachte standpunten, een voorstel aan de Raad voor. Dit voorstel heeft eveneens betrekking op de in lid 2 bedoelde vraagstukken.

2. a) De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen. Wanneer artikel 15, lid 1, werd toegepast, bepaalt de Raad, onverminderd het bepaalde in artikel 15, lid 2, in hoeverre het bij wijze van voorlopig recht gewaarborgde bedrag definitief wordt geïnd.
- b) Tot definitieve inning van dit bedrag kan niet worden besloten indien uit de definitieve vaststelling van de feiten niet blijkt dat aanmerkelijke schade bestaat — en niet enkel een dreiging van aanmerkelijke schade of een aanmerkelijke vertraging bij de vestiging van een bedrijfstak — of dat een zodanige schade zou zijn veroorzaakt indien er geen voorlopige maatregelen zouden zijn toegepast.

Artikel 18

1. a) Gedurende de toepassingsperiode van de in de artikelen 15, 16 en 17 bedoelde maatregelen wordt, op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie, in het Comité overleg gepleegd ten einde:
 - het effect van deze maatregelen te onderzoeken,
 - na te gaan of aan de voorwaarden voor de toepassing van deze maatregelen is voldaan.
- b) Te dien einde kunnen de leveranciers of importeurs van het betrokken produkt bij een Lid-Staat of bij de Commissie een met gegevens gestaafd verzoek indienen. De Lid-Staat bij wie een verzoek is ingediend, stelt de Commissie hiervan in kennis. Laatstgenoemde deelt dit de andere Lid-Staten mede. Indien een ver-

zoek bij de Commissie is ingediend, brengt deze dit verzoek ter kennis van de Lid-Staten.

2. Wanneer de Commissie, na kennisneming van de in het Comité naar voren gebrachte standpunten, constateert dat intrekking, wijziging of annulering van deze maatregelen geboden is:

- a) gaat zij, voor zover de Raad geen maatregel uit hoofde van artikel 16 of artikel 17 heeft genomen, onverwijld zelf over tot wijziging, intrekking of annulering van de maatregelen die uit hoofde van artikel 15 van toepassing zijn en brengt zij hierover onmiddellijk verslag uit aan de Raad; deze kan met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen;
- b) stelt zij in de andere gevallen de Raad voor, ofwel de op grond van artikel 15 of artikel 16 van kracht zijnde maatregelen te wijzigen, in te trekken of te annuleren, dan wel de op grond van artikel 17 van kracht zijnde maatregelen te wijzigen of in te trekken. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Artikel 19

1. Zowel de voorlopige als de definitieve antidumpingrechten worden bij verordening ingesteld.
2. a) Onverminderd het bepaalde in artikel 17, lid 2, kunnen deze rechten niet met terugwerkende kracht worden ingesteld of verhoogd.
- b) Zij zijn van toepassing op alle in het besluit van de Raad of de Commissie aangeduide goederen welke na de inwerkingtreding van dit besluit tot verbruik in de Gemeenschap worden aangegeven. Bepalend in dit verband is de datum waarop de douane-autoriteiten de verklaring aanvaarden waarbij de aangever het voornemen te kennen geeft de betrokken goederen in het vrije verkeer te willen brengen.
- c) Wanneer een produkt uit verscheidene landen in de Gemeenschap wordt ingevoerd geldt het recht — dat op een passende hoogte is vastgesteld — zonder discriminatie voor elke invoer van dit produkt ten aanzien waarvan is vastgesteld dat eveneens dumping plaatsvindt en schade teweeg wordt gebracht.
3. Een definitief of voorlopig anti-dumpingrecht mag niet hoger zijn dan de geconstateerde marge van dumping of, in geval van instelling van een voorlopig recht, dan de voorlopig vastgestelde marge van dumping; het behoort lager te zijn dan de marge van dumping indien een lager recht voldoende is om de schade op te heffen.
4. a) Wanneer een importeur kan aantonen dat op de produkten welke hij op de markt van de Gemeenschap heeft gebracht geen dumping is toegepast, of dat de toegepaste marge van dumping kleiner is dan die welke ten grondslag ligt aan het besluit van de Raad of van de Commissie, worden de op deze produkten geheven

anti-dumpingrechten hem volledig of gedeeltelijk terugbetaald; in het geval van voorlopige maatregelen worden de waarborgen onder dezelfde voorwaarden vrijgegeven.

- b) Te dien einde kan de importeur vóór het verstrijken van een termijn van drie maanden nadat de betrokken goederen in het vrije verkeer zijn gebracht, een verzoek indienen bij de Lid-Staat op wiens grondgebied de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht. De Lid-Staat zendt het verzoek, vergezeld van een advies over de gegrondheid ervan, zo spoedig mogelijk aan de Commissie. De Commissie stelt de andere Lid-Staten hiervan onmiddellijk in kennis. Indien binnen een maand na ontvangst van deze kennisgeving de Commissie niet eigener beweging of op verzoek van een andere Lid-Staat bezwaar heeft gemaakt, kan de desbetreffende Lid-Staat het besluit nemen dat overeenstemt met het advies dat hij de Commissie heeft verstrekt. In de overige gevallen beslist de Commissie, na kennisneming van de in het Comité naar voren gebrachte standpunten of, en zo ja in welke mate, de Lid-Staat aan het verzoek gevolg moet geven.

5. Wanneer het bepaalde in artikel 4, lid 5, sub a), tweede streepje, is toegepast, stelt de Commissie, na kennisneming van de in het Comité naar voren gebrachte standpunten, de exporteurs in die gelegenheid aan de dumping op de betrokken concurrerende markt een eind te maken. Wanneer in zodanige gevallen spoedig een bevredigende toezegging in die zin wordt gedaan, stelt de Commissie geen voorlopige maatregelen in en dient zij geen voorstellen in die zin van artikel 17 in. Wanneer daarentegen een zodanige toezegging niet spoedig wordt gedaan of de toezegging niet wordt nagekomen, kan de Commissie voor de gehele Gemeenschap een voorlopig recht instellen of een definitief recht voorstellen.

6. Een anti-dumpingprocedure vormt geen beletsel voor de inklaring van het betrokken goed.

Artikel 20

1. De aanduiding van de goederen waarop de in de voorgaande artikelen bedoelde maatregelen worden toegepast, omvat:

- a) de omschrijving volgens het tarief,
- b) de handelsbenaming,
- c) het land van oorsprong of van uitvoer,
- d) de leverancier.

2. Indien het om verscheidene leveranciers uit hetzelfde land gaat en het uit praktische overwegingen niet mogelijk is hen allen te noemen, kunnen de goederen worden aangeduid volgens de sub a), b) en c), van lid 1, bedoelde specificaties. Indien het om verscheidene leveranciers uit verschillende landen gaat, kunnen de goederen behalve met de volgens sub a)

en b) bedoelde specificaties worden aangeduid door vermelding van alle betrokken leveranciers of, indien dit in de praktijk niet mogelijk is, van alle betrokken landen van levering.

3. Wanneer er bij de instelling van een definitief of voorlopig anti-dumpingrecht geen bijzondere bepalingen zijn vastgesteld, zijn de regels van toepassing inzake de gemeenschappelijke definitie van het begrip oorsprong, alsmede de daarop betrekking hebbende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen.

Artikel 21

De Lid-Staten innen de anti-dumpingrechten onafhankelijk van de invoerrechten, heffingen, belastingen en andere bij invoer normaliter verschuldigde rechten, en wel in de vorm en volgens het tarief en de andere bepalingen, vastgesteld bij de instelling van deze rechten.

TITEL II

Premies, subsidies en compenserende rechten

Artikel 22

Goederen waarop in het land van oorsprong of van uitvoer een premie of subsidie wordt toegekend, kunnen aan een compenserend recht worden onderworpen indien het op de markt van de Gemeenschap brengen van deze goederen een aanmerkelijke schade voor een gevestigde bedrijfstak van de Gemeenschap, een dreiging van aanmerkelijke schade voor een gevestigde bedrijfstak van de Gemeenschap of een aanzienlijke vertraging bij de vestiging van een bedrijfstak van de Gemeenschap veroorzaakt. Het bepaalde in artikel 3, lid 5, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 23

Het definitieve of voorlopige compenserende recht mag niet hoger zijn dan het geraamde bedrag — of in het geval van een voorlopig recht niet hoger dan het voorlopig geraamde bedrag — van de premie of subsidie, welke in het land van oorsprong of van uitvoer al dan niet rechtstreeks wordt toegekend bij de vervaardiging, produktie of uitvoer van het betrokken goed, daaronder begrepen elke bijzondere subsidie op het vervoer van het betrokken goed.

Artikel 24

Ten einde een zelfde situatie die het gevolg is van een dumping of de toekenning van een premie of subsidie het hoofd te bieden, mogen op geen enkel goed tegelijkertijd anti-dumpingrechten en compenserende rechten worden geheven.

Artikel 25

Het bepaalde in de artikelen 6 tot en met 21 is van overeenkomstige toepassing op deze titel.

TITEL III

**Bepalingen die tijdens de overgangperiode
van toepassing zijn***Artikel 26*

Gedurende de overgangperiode zijn de volgende voorschriften van toepassing:

1. Wanneer de belangen van een bedrijfstak van de Gemeenschap op het spel staan of wanneer het een produkt betreft dat valt onder een gemeenschappelijke ordening der markten in de landbouwsector of onder de Verordeningen nr. 160/66/EEG, nr. 189/66/EEG en nr. 170/67/EEG zijn de titels I en II van toepassing.
2. In alle andere gevallen kan iedere Lid-Staat de maatregelen treffen welke hij voor de bescherming van een nationale bedrijfstak noodzakelijk acht. Het bepaalde in artikel 1, leden 1 en 2, in de artikelen 2 tot en met 5 en in artikel 22 is van overeenkomstige toepassing. Bovendien is de procedure van de leden 3 tot en met 12 van het onderhavige artikel van toepassing.
3. Namens iedere nationale bedrijfstak die zich door dumping benadeeld of bedreigd acht, kan een klacht worden ingediend. Het bepaalde in artikel 6, lid 1, laatste zin, en in artikel 7 is dan van toepassing.
4. Wanneer een klacht de in artikel 7 genoemde gegevens bevat of wanneer een Lid-Staat, zonder dat een klacht is ingediend, beschikt over bewijsmateriaal betreffende zowel een dumping als een schade die daaruit voor een nationale bedrijfstak voortvloeit, gaat deze Lid-Staat op nationaal niveau over tot een onderzoek naar de feiten. De voorschriften van de leden 2, 4, 6 en 7 van artikel 10, en die van artikel 11 zijn van overeenkomstige toepassing.
5. a) Het onderzoek naar de feiten op nationaal niveau wordt onverwijld afgesloten zodra een Lid-Staat overtuigd is dat het bewijsmateriaal betreffende hetzij de dumping dan wel de schade ontoereikend is om de voortzetting van de procedure te rechtvaardigen. Het onderzoek naar de feiten wordt onmiddellijk afgesloten wanneer de marge van dumping, de omvang van de werkelijke of potentiële dumpinginvoer, of de schade te verwaarlozen zijn. Deze afsluiting van de procedure wordt openbaar gemaakt indien uit hoofde van lid 4 een bericht werd gepubliceerd.
b) Het bepaalde in de voorgaande alinea is eveneens van toepassing wanneer de exporteurs vrijwillig de verbintenis aangaan om hun prijzen zodanig te herzien dat de marge van dumping wordt opgeheven, dan wel om aan de uitvoer van het betrokken produkt naar de Lid-Staat een einde te maken, mits de Lid-Staat deze oplossing aanvaardbaar acht.
- c) Wanneer de Lid-Staat overeenkomstig het bepaalde in de vorige alinea de aldaar bedoelde verbintenis heeft aanvaard, wordt het onderzoek naar de schade niettemin voltooid wanneer de exporteurs dit verzoeken of de Lid-Staat hiertoe besluit. Indien wordt vastgesteld dat er geen schade is, dan komt de door de exporteurs aangegane verbintenis automatisch te vervallen, tenzij deze laatste de geldigheid ervan bevestigen. Het bepaalde in artikel 14, lid 2, sub c), is van overeenkomstige toepassing.
6. a) Wanneer uit een voorlopig onderzoek naar de feiten blijkt dat dumping wordt toegepast en wanneer voldoende bewijsmateriaal voor een schade voorhanden is, en de nationale belangen een onmiddellijk optreden noodzakelijk maken, kan de Lid-Staat:
 - met inachtneming van artikel 19, lid 3, het bij wijze van voorlopig anti-dumpingrecht te waarborgen bedrag vaststellen, welk bedrag zal worden geïnd overeenkomstig een later krachtens lid 7, sub b), te nemen besluit,
 - volgens de in artikel 20 vereiste specificaties aanduiden welke goederen onder deze maatregel vallen,
 - het in het vrije verkeer brengen dezer goederen afhankelijk stellen van het stellen van een waarborg ter hoogte van bovenbedoeld bedrag.b) Onverminderd het bepaalde in lid 12, blijven de op grond van het onderhavige lid ingestelde voorlopige rechten van toepassing tot de inwerkingtreding van een krachtens lid 7 genomen besluit, en wel voor een periode van ten hoogste drie maanden of, indien de Lid-Staat daartoe op verzoek van exporteurs en importeurs besluit, voor een periode van ten hoogste zes maanden.
- c) Na het verstrijken van de geldigheidsduur van de voorlopige rechten wordt de waarborg vrijgegeven, voor zover de Lid-Staat niet overeenkomstig het volgende lid heeft besloten tot de definitieve inning van het gewaarborgde bedrag. Wanneer dit voorlopig recht wordt geannuleerd of met terugwerkende kracht wordt verlaagd, wordt de onverschuldigd verkregen waarborg zo spoedig mogelijk vrijgegeven.
7. a) Wanneer uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat dumping en schade voor een nationale bedrijfstak bestaan, en wanneer de nationale belangen beschermende maatregelen noodzakelijk maken, kan de Lid-Staat besluiten een anti-dumpingrecht in te stellen.
b) Wanneer lid 6 werd toegepast, stelt de Lid-Staat in het in de voorgaande alinea bedoelde besluit vast in hoeverre het bij wijze van voor-

lopig recht gewaarborgde bedrag definitief wordt geïnd.

Het bepaalde in artikel 17, lid 2, sub b), is van overeenkomstige toepassing.

8. a) De Lid-Staat stelt de vertegenwoordigers van het uitvoerende land en de rechtstreeks betrokken partijen in kennis van de krachtens de leden 6 en 7 genomen maatregelen, onder opgave van de gronden daarvoor en de aangelegde maatstaven; behalve wanneer bijzondere redenen zulks niet toelaten, worden deze maatregelen openbaar gemaakt.
- b) Onverminderd het bepaalde in lid 7, sub b), kunnen deze maatregelen niet met terugwerkende kracht worden vastgesteld of verscherpt.
- c) Het bepaalde in artikel 19, lid 2, sub b) en c), lid 3, lid 4, sub a) en b), eerste zin, lid 5 en lid 6, en in de artikelen 20 en 21 is van overeenkomstige toepassing.

9. Indien een Lid-Staat voornemens is over te gaan tot een beschermende maatregel op nationaal niveau, brengt hij zulks, voor de invoering ervan, ter kennis van de Commissie en vermeldt daarbij de resultaten van het onderzoek naar de feiten dat hij heeft verricht. De Commissie stelt de andere Lid-Staten onverwijld in kennis van deze gegevens.

10. Met het voorafgaand overleg wordt onmiddellijk een aanvang gemaakt zodra een Lid-Staat of de Commissie zulks verzoekt. Indien een Lid-Staat genoodzaakt is met spoed maatregelen op nationaal niveau te treffen, kan het overleg achteraf plaatsvinden. Het bepaalde in artikel 12, leden 2 en 3, is van overeenkomstige toepassing.

11. Het overleg heeft meer bepaald tot doel:

- a) de andere Lid-Staten en de Commissie in de gelegenheid te stellen hun standpunt over de in artikel 13 genoemde punten naar voren te brengen;
- b) ervoor te zorgen dat de maatregelen op nationaal niveau een zo gering mogelijke verstoring van de

werking van de gemeenschappelijke markt tot gevolg hebben;

- c) de andere Lid-Staten in de gelegenheid te stellen overeenkomstige maatregelen te treffen en het de Commissie mogelijk te maken de procedure van de titels I en II aanhangig te maken wanneer de belangen van een bedrijfstak van de Gemeenschap op het spel staan.

12. Tijdens de toepassingsperiode van de overeenkomstig dit artikel op nationaal niveau genomen maatregelen wordt in het Comité overleg in de zin van artikel 18, lid 1, gepleegd.

13. Voor de bescherming tegen premies of subsidies is het bepaalde in de artikelen 23 en 24 van toepassing, en het bepaalde in de leden 3 tot en met 12 van het onderhavige artikel is daarvoor van overeenkomstige toepassing.

TITEL IV

Slotbepalingen

Artikel 27

De Lid-Staten treffen uiterlijk op 1 juli 1968 de maatregelen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van deze verordening. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis. De Commissie brengt deze gegevens onverwijld ter kennis van de andere Lid-Staten.

Artikel 28

Deze verordening is toepasselijk in de Franse overzeese departementen.

Artikel 29

Deze verordening is toepasselijk met ingang van 1 juli 1968, met uitzondering van artikel 27 dat van toepassing is vanaf de inwerkingtreding van deze verordening.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 5 april 1968.

*Voor de Raad
De Voorzitter*

M. COUVE DE MURVILLE

BIJLAGE

VERKLARING VAN DE RAAD

nopens de verordening betreffende de beschermende maatregelen tegen de toepassing van dumping en de toekenning van premies of subsidies door landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap

1. Wanneer de invoer in de Gemeenschap van een produkt waarop dumping wordt toegepast of waarvoor premies of subsidies worden toegekend, een aanmerkelijke schade of een dreiging van aanmerkelijke schade veroorzaakt voor een bedrijfstak die is gevestigd in een land dat geen lid is van de Gemeenschap, welke bedrijfstak het betreffende produkt naar de Gemeenschap uitvoert, kan de Commissie, op verzoek van dat land en na het onderzoek naar de feiten op communautair niveau, aanvangen met het overleg dat in de hiervoor genoemde verordening is voorzien en aan de Raad voorstellen een anti-dumping of compenserend recht op communautair niveau en in de zin van genoemde verordening in te stellen, een en ander onverminderd de verplichtingen voortvloeiende uit de Algemene Overeenkomst inzake tarieven en handel

en uit de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van voornoemde Overeenkomst.

2. Wanneer de invoer in een land dat geen lid is van de Gemeenschap, van een produkt waarop dumping wordt toegepast of waarvoor premies of subsidies worden toegekend, een aanmerkelijke schade of een dreiging van aanmerkelijke schade veroorzaakt voor een bedrijfstak van de Gemeenschap, welke het betreffende produkt uitvoert naar het grondgebied van dat land van invoer, kan met het hiervoor bedoelde overleg worden aangevangen ten einde te onderzoeken op welke wijze een en ander kan worden ondervangen en de Commissie de gelegenheid te geven een voorstel aan de Raad voor te leggen.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 5 april 1968

inzake de vrijheid van landbouwers die onderdaan zijn van een Lid-Staat en zijn gevestigd in een andere Lid-Staat, om gebruik te maken van de verschillende vormen van krediet

(68/192/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel IV, F sub 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging voor de verwezenlijking van deze vrijheid in de landbouw een speciaal tijdschema inhoudt, waarbij rekening wordt gehouden met het bijzondere karakter van het landbouwbedrijf; dat de vierde reeks maatregelen, vervat in dit tijdschema, inhoudt dat aan het begin van de derde etappe door elke Lid-Staat aan de landbouwers die onderdaan van een der overige Lid-Staten zijn zal worden toegestaan om onder dezelfde voorwaarden als de eigen onderdanen gebruik te maken van de verschillende vormen van krediet;

Overwegende dat deze richtlijn slechts betrekking heeft op kredieten, dat wil zeggen af te lossen leningen, met uitsluiting van steunmaatregelen en subsidies naar

aanleiding waarvan geen volledige terugbetaling plaatsvindt en waarvoor de liberalisatie volgens het Algemeen Programma op een later tijdstip zal worden verwezenlijkt;

Overwegende dat het in de praktijk echter moeilijk is om bij kredieten met rentesubsidie een onderscheid te maken tussen de eigenlijke lening en de subsidie, en dat deze vorm van krediet bijgevolg onder de toepassingsfeer van deze richtlijn dient te vallen;

Overwegende dat de begunstigden van de richtlijn van de Raad van 2 april 1963 tot vaststelling van de wijze waarop de vrijheid van vestiging in de landbouw op het grondgebied van een Lid-Staat wordt verwezenlijkt voor onderdanen van de andere landen van de Gemeenschap, die gedurende twee jaar zonder onderbreking als werknemers in de landbouw in deze Lid-Staat werkzaam zijn geweest ⁽⁴⁾ en van de richtlijn van de Raad van 2 april 1963 tot vaststelling van de wijze waarop de vrijheid van vestiging op landbouwbedrijven die sedert meer dan twee jaar verlaten of onbebouwd zijn, wordt verwezenlijkt ⁽⁵⁾, reeds met de eigen onderdanen zijn gelijkgesteld voor wat betreft de mogelijkheid om gebruik te maken van krediet,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Overeenkomstig de onderstaande bepalingen heffen de Lid-Staten ten gunste van de onderdanen en ven-

⁽¹⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB nr. 201 van 5. 11. 1966, blz. 3474/66.

⁽³⁾ PB nr. 17 van 28. 1. 1967, blz. 279/67.

⁽⁴⁾ PB nr. 62 van 20. 4. 1963, blz. 1323/63.

⁽⁵⁾ PB nr. 62 van 20. 4. 1963, blz. 1326/63.

nootschappen van de andere Lid-Staten die op hun grondgebied anders dan in loondienst in de landbouwsector werkzaam zijn of zich daartoe vestigen, hierna „begunstigden” genoemd, de beperkingen op betreffende de mogelijkheid om gebruik te maken van de verschillende vormen van krediet.

Artikel 2

1. Onder mogelijkheid om gebruik te maken van krediet in de zin van deze richtlijn wordt verstaan de mogelijkheid voor de begunstigden om af te lossen leningen, eventueel met een rentesubsidie, te verkrijgen onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de Staat waar zij zijn gevestigd, in het bijzonder ten aanzien van het bedrag, de rentevoet en de looptijd van de lening of de voor het toekennen van de lening vereiste garanties.

2. Onder werkzaamheden in de landbouw in de zin van deze richtlijn worden verstaan:

— de werkzaamheden die worden genoemd in bijlage V van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging (klasse ex 01, Landbouw, van de „classification internationale type, par industrie, de toutes les branches d'activité économique”) ⁽¹⁾, in het bijzonder:

- a) de algemene landbouw, met inbegrip van wijnbouw, teelt van fruit en fruitbomen, zaadteelt, groenten-, bloemen- en sierplantenteelt, ook in kassen,
- b) de veeteelt, de pluimveeteelt, de konijnteelt, de pelsdierenteelt en de teelt van andere dieren; de bijenteelt, de produktie van vlees, melk, wol, huiden en bont, eieren en honing;

— houtkap, bosexploitatie, bebossing en herbebossing, welke worden uitgeoefend als nevenwerkzaamheden, wanneer zulks verenigbaar is met de nationale voorschriften en met name met het plan voor grondgebruik.

Artikel 3

1. De Lid-Staten heffen de beperkingen op welke:

— krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen de begunstigden verhinderen gebruik te maken van de verschillende vormen van krediet of deze gebruikmaking aan speciale voorwaarden onderwerpen;

— voortvloeien uit een administratieve handelwijze die ten gevolge heeft dat op de begunstigden een discriminerende behandeling wordt toegepast met betrekking tot de gebruikmaking van de verschil-

lende vormen van krediet in vergelijking met die welke ten aanzien van de eigen onderdanen wordt toegepast.

Voorts zien de Lid-Staten, met inachtneming van hun wetgeving, erop toe dat discriminaties ten opzichte van de begunstigden, ongeacht de hoedanigheid van de geldschieter, worden voorkomen.

2. Onder de op te heffen beperkingen komen in het bijzonder voor die, welke zijn vervat in bepalingen waardoor ten aanzien van de begunstigden het recht om gebruik te maken van de verschillende vormen van krediet onder dezelfde voorwaarden als die welke voor de eigen onderdanen gelden wordt ontzegd of beperkt:

in Frankrijk:

- het verplichte bezit van de Franse nationaliteit voor de toekenning van leningen voor de eerste vestiging (artikel 11 van decreet nr. 65-576 van 15 juli 1965);
- het verplichte bezit van de Franse nationaliteit voor de toekenning van vestigingsleningen aan jonge landbouwers (artikel 666 van de „Code rural” en artikel 2, lid 2, sub a), van decreet nr. 65-577 van 15 juli 1965);
- de beperkingen die kunnen voortvloeien uit de voorschriften van de „Caisse Nationale de crédit agricole” voor de toekenning van de in artikel 686 van de „Code rural” bedoelde leningen.

Artikel 4

De Lid-Staten verlenen aan hun eigen onderdanen met het oog op of naar aanleiding van hun vestiging in een andere Lid-Staat, geen enkele rechtstreekse of zijdelingse steun, met name in de vorm van leningen, waardoor de vestigingsvoorwaarden in het ontvangende land worden vervalst.

Artikel 5

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van deze maatregelen.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 5 april 1968.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. COUVE DE MURVILLE

⁽¹⁾ Bureau voor de Statistiek van de Verenigde Naties, „Études statistiques, série M, nr. 4, rev. 1 (New-York 1958)”.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 9 april 1968

betreffende het in de handel brengen van vegetatief teeltmateriaal voor wijnstokken

(68/193/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de produktie van wijn en van tafeeldruiven een belangrijke plaats inneemt in de landbouw van de Europese Economische Gemeenschap;

Overwegende dat bevredigende resultaten bij de wijnstokcultuur in belangrijke mate afhangen van het gebruik van geschikt pootgoed; dat derhalve sommige Lid-Staten sedert enige tijd de handel in vegetatief teeltmateriaal voor wijnstokken hebben beperkt tot hoogwaardig pootgoed; dat zij zich hierbij hebben gebaseerd op de resultaten van stelselmatige kweekarbeid over tientallen jaren, waardoor bestendige en homogene wijnstokrassen werden verkregen en waarvan aanzienlijke voordelen verwacht kunnen worden ten aanzien van het beoogde gebruik;

Overwegende dat de produktiviteit van de wijnstokcultuur in de Gemeenschap zal stijgen, indien de Lid-Staten uniforme en zo streng mogelijke regels toepassen met betrekking tot de keuze van de tot de handel toegelaten rassen;

Overwegende echter dat een beperking van het in de handel brengen tot bepaalde rassen slechts gerechtvaardigd is, voor zover tegelijkertijd de waarborg bestaat dat de wijnbouwer werkelijk pootgoed van deze rassen ontvangt;

Overwegende dat sommige Lid-Staten keuringsregelingen toepassen die ten doel hebben de echtheid en zuiverheid van de rassen alsmede hun toestand uit fytosanitair oogpunt, met name ten aanzien van virussen, door een officieel toezicht te waarborgen; dat deze regelingen een van de grondslagen voor een uniforme keuringsregeling in de Gemeenschap kunnen vormen;

Overwegende dat voor in binnen de Gemeenschap verkregen pootgoed van wijnstokken een dergelijke regeling zowel voor de handel tussen de Lid-Staten als voor het nationale handelsverkeer dient te gelden;

Overwegende dat pootgoed van wijnstokken, dat voor de voortbrenging van druiven of van teeltmateriaal bestemd is, in het algemeen slechts in de handel moet kunnen worden gebracht wanneer het overeenkomstig de keuringsvoorschriften als basisteeltmateriaal of gecertificeerd teeltmateriaal officieel is gekeurd en goedgekeurd; dat de keuze van de termen „basisteeltmateriaal” en „gecertificeerd teeltmateriaal” berust op een reeds bestaande internationale terminologie en op de voor andere geslachten en soorten van gewassen vastgestelde regelingen van de Gemeenschap;

Overwegende dat, hoewel het gewenst is de handel te beperken tot goedgekeurd teeltmateriaal voor wijnstokken dat is verkregen door selectie van klonen, zulks voorsnog niet mogelijk is, daar met dat materiaal niet volledig in de behoeften van de Gemeenschap kan worden voorzien; dat het derhalve dienstig is om voorlopig gecontroleerd standaardmateriaal tot de handel toe te laten dat ook van echt en zuiver ras is, doch niet steeds dezelfde waarborg biedt als door de selectie van klonen verkregen pootgoed; dat deze categorie niettemin geleidelijk moet verdwijnen;

Overwegende dat, indien er in een Lid-Staat geen wijnstokteelt of handel in het teeltmateriaal daarvan bestaat, het gerechtvaardigd lijkt deze staat vrij te stellen van de verplichting het standaardteeltmateriaal te keuren of te controleren, evenwel zonder hem te ontheffen van de verplichting de handel te beperken tot goedgekeurd teeltmateriaal en standaardteeltmateriaal;

Overwegende dat niet in de handel gebracht pootgoed voor wijnstokken niet onder de communautaire bepalingen dient te vallen, daar het van geringe economische betekenis is; dat de Lid-Staten het recht moeten behouden dit pootgoed aan bijzondere voorschriften te onderwerpen;

Overwegende dat de communautaire bepalingen niet van toepassing dienen te zijn op pootgoed waarvan is aangetoond dat het bestemd is voor uitvoer naar derde landen;

Overwegende dat de Raad uiterlijk op 31 december 1969 eveneens voor pootgoed van wijnstokken dat in derde landen is verkregen en in de Gemeenschap in de handel wordt gebracht, communautaire regels zal moeten vaststellen;

Overwegende dat, ten einde behalve de genetische waarde de uitwendige hoedanigheden van het teelt-

⁽¹⁾ PB nr. 156 van 15. 7. 1967, blz. 30.

materiaal voor wijnstokken in de Gemeenschap te verbeteren, bepaalde eisen gesteld moeten worden ten aanzien van de mechanische zuiverheid, de kwaliteit en de sortering;

Overwegende dat, ten einde de identiteit van het teeltmateriaal te waarborgen, communautaire bepalingen moeten worden vastgesteld betreffende de scheiding van de partijen, de verpakking, de sluiting en de aanduiding; dat de etiketten de voor het officiële toezicht en de voorlichting van de wijnbouwer noodzakelijke gegevens moeten vermelden en het communautaire karakter van de regeling moeten laten uitkomen;

Overwegende dat de Lid-Staten passende bepalingen inzake controle moeten vaststellen ten einde te waarborgen dat bij het in de handel brengen van teeltmateriaal wordt voldaan aan de bepalingen betreffende zowel de kwaliteit als de identiteit;

Overwegende dat, onverminderd het bepaalde in artikel 36 van het Verdrag, pootmateriaal dat aan deze eisen voldoet slechts aan de handelsbeperkingen van de communautaire bepalingen mag worden onderworpen;

Overwegende dat tot de vaststelling van een gemeenschappelijke rassenlijst deze beperkingen met name het recht van de Lid-Staten dienen te omvatten om de handel in pootgoed te beperken tot dat van de rassen welke voor hun grondgebied cultuur- en gebruikswaarde hebben; dat het niet wenselijk is in dit stadium een antwoord te geven op de vraag of en onder welke voorwaarden de Lid-Staten de teelt van sommige wijnstokrassen op hun grondgebied geheel of gedeeltelijk kunnen verbieden;

Overwegende dat onder bepaalde voorwaarden moet worden erkend dat teeltmateriaal dat in andere Lid-Staten is verkregen uit in een Lid-Staat goedgekeurd basisteeltmateriaal, gelijkwaardig is aan in die Lid-Staat voortgebracht teeltmateriaal;

Overwegende dat tijdens perioden waarin de voorziening met goedgekeurd pootgoed van verschillende categorieën of met standaardteeltmateriaal moeilijkheden oplevert, tijdelijk teeltmateriaal dient te worden toegelaten waarvoor minder strenge eisen gelden;

Overwegende dat het, ten einde de technische methoden inzake keuring en controle van het standaardteeltmateriaal van de onderscheidene Lid-Staten te harmoniseren en in de toekomst het in de Gemeenschap goedgekeurde of gecontroleerde en het uit derde landen afkomstige pootgoed te kunnen vergelijken, aanbeveling verdient communautaire proefnemingen te verrichten in de Lid-Staten voor de beoordeling van de kwaliteit van het teeltmateriaal van de verschillende categorieën;

Overwegende dat het aan de Commissie dient te worden overgelaten bepaalde uitvoeringsmaatregelen te treffen; dat om de uitvoering van de overwogen maat-

regelen te vergemakkelijken dient te worden voorzien in een procedure waarbij, in het kader van het Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw, een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn heeft betrekking op vegetatief teeltmateriaal voor wijnstokken, hierna „teeltmateriaal” genoemd, dat binnen de Gemeenschap is verkregen en in de handel wordt gebracht.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

A. *Wijnstokken*: planten van het geslacht *Vitis* (L.), bestemd voor de voortbrenging van druiven of het gebruik als teeltmateriaal voor deze zelfde planten.

B. *Teeltmateriaal*:

i) *Wijnstokken gereed voor het planten*

a) met wortels: delen van stekken van de wijnstok, met wortels en niet geënt, bestemd voor het planten of voor gebruik als teeltmateriaal;

b) *entwijnstokken*: door enting verbonden delen van stekken van de wijnstok, waarvan het deel onder de grond wortels heeft.

ii) *Delen van de wijnstok*

a) stekken: eenjarige delen;

b) delen van de wijnstok onder de grond, bestemd voor de veredeling: delen van stekken van de wijnstok, die bij de teelt van entwijnstokken bestemd zijn voor de kweek van delen onder de grond;

c) entrijs: delen van stekken van de wijnstok, die bij de teelt van entwijnstokken en bij veredeling bestemd zijn voor de delen boven de grond;

- d) blindhout: delen van stekken van de wijnstok, bestemd voor de teelt van wijnstokken met wortels.
- C. *Moederplanten*: Opstanden van wijnstokken, bestemd voor de teelt van voor veredeling in aanmerking komende delen van de wijnstok onder de grond, van blindhout of van entrijs.
- D. *Kweekwijnstokken*: Opstanden van wijnstokken, bestemd voor de teelt van wijnstokken met wortels of van entwijnstokken.
- E. *Basisteeltmateriaal*: Teeltmateriaal
- dat onder de verantwoordelijkheid van de kweker is voortgebracht volgens de regels van de stelselmatige instandhouding met betrekking tot het ras,
 - dat bestemd is voor de voortbrenging van teeltmateriaal,
 - dat voldoet aan de in de bijlagen I en II voor basisteeltmateriaal opgesomde voorwaarden en
 - waarvan bij een officieel onderzoek is gebleken dat bovenbedoelde voorwaarden zijn vervuld.
- F. *Gecertificeerd teeltmateriaal*: teeltmateriaal
- dat rechtstreeks afkomstig is van basisteeltmateriaal van een ras, of — op verzoek van de kweker — van teeltmateriaal van een vroeger vegetatief stadium dan het basisteeltmateriaal waarvan bij een officieel onderzoek is gebleken dat het voldoet aan de in de bijlagen I en II voor basisteeltmateriaal gestelde voorwaarden,
 - dat bestemd is
 - voor de teelt van pootgoed of plantedelen welke dienen voor de voortbrenging van druiven, of
 - voor de voortbrenging van druiven,
 - dat voldoet aan de in de bijlagen I en II voor gecertificeerd teeltmateriaal opgesomde voorwaarden en
 - waarvan bij een officieel onderzoek is gebleken dat bovenbedoelde voorwaarden zijn vervuld.
- G. *Standaardteeltmateriaal*: teeltmateriaal
- dat rasecht en raszuiver is,
 - dat bestemd is
 - voor de teelt van pootgoed of plantedelen, welke dienen voor de voortbrenging van druiven, of
 - voor de voortbrenging van druiven,
 - dat voldoet aan de in de bijlagen I en II voor standaardteeltmateriaal opgesomde voorwaarden en
 - waarvan bij een officieel onderzoek is gebleken dat bovenbedoelde voorwaarden zijn vervuld.
- H. *Officiële maatregelen*: maatregelen die genomen zijn
- door de autoriteiten van een staat of
 - onder de verantwoordelijkheid van een staat door publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen, of
 - voor hulpwerkzaamheden, eveneens onder toezicht van een staat, door beëdigde natuurlijke personen,
- mits de personen bedoeld onder b) en c) geen bijzonder voordeel ontleen aan het resultaat van deze maatregelen.
2. De Lid-Staten kunnen
- bepalen dat geen officiële goedkeuring van het teeltmateriaal of geen controle op het standaardteeltmateriaal plaatsvindt indien dit materiaal normaliter niet op hun grondgebied wordt geteeld of verhandeld;
 - als overgangsmaatregel, na inwerkingtreding van de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die noodzakelijk zijn ten einde zich naar deze richtlijn te voegen, bepalen dat het teeltmateriaal dat gebruikt is voor de teelt van moederplanten of kweekwijnstokken, gelijkwaardig is aan het teeltmateriaal dat is goedgekeurd of gecontroleerd volgens de bepalingen van deze richtlijn, indien dat teeltmateriaal vóór het gebruik dezelfde waarborgen bood als het overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn goedgekeurde of gecontroleerde teeltmateriaal.

Artikel 3

1. De Lid-Staten schrijven voor dat teeltmateriaal voor wijnstokken slechts in de handel gebracht mag worden:

— indien het officieel is goedgekeurd als „basisteeltmateriaal” of „gecertificeerd teeltmateriaal” of indien het officieel gecontroleerd standaardteeltmateriaal betreft, en

— het voldoet aan de voorwaarden, opgenomen in bijlage II.

2. De Lid-Staten mogen afwijkingen van het bepaalde in lid 1 voorzien voor:

a) teeltmateriaal van vroegere vegetatieve stadia dan het basismateriaal,

- b) proefnemingen of wetenschappelijke doeleinden,
- c) kweekdoeleinden.

3. De Lid-Staten mogen voor delen van de wijnstok onder de grond, bestemd voor veredeling, afwijkingen toestaan ten aanzien van de minimumlengte (bijlage II, deel III, sub 1, B, a)).

4. De Commissie kan volgens de in artikel 17 vastgestelde procedure

- a) de Lid-Staten machtigen om, in afwijking van de voorschriften van bijlage II, deel II, punt 1, entwijnstokken in te delen onder gecertificeerd teeltmateriaal, wanneer deze voortkomen uit een enting van gecertificeerd teeltmateriaal op standaardteeltmateriaal; de machtiging wordt slechts verleend voor een nader te bepalen overgangstijd en uiterlijk tot de nieuwe aanplant in de betrokken Lid-Staten voldoende van basisteeltmateriaal of gecertificeerd teeltmateriaal is voorzien;
- b) voorschrijven dat teeltmateriaal van bepaalde wijnstokrassen van bepaalde data af slechts in de handel gebracht mag worden, wanneer het officieel goedgekeurd is als „basisteeltmateriaal” of „gecertificeerd teeltmateriaal”.

Artikel 4

De Lid-Staten kunnen, wat hun eigen produktie betreft, ten aanzien van de in bijlagen I en II opgesomde voorwaarden, aanvullende of strengere voorwaarden vaststellen voor de goedkeuring en voor de controle van standaardteeltmateriaal.

Artikel 5

1. Iedere Lid-Staat stelt een lijst op van wijnstokrassen die op zijn grondgebied officieel voor goedkeuring en voor controle van standaardteeltmateriaal zijn toegelaten. De lijst vermeldt de wezenlijke morfologische en fysiologische kenmerken waardoor de rassen van elkaar kunnen worden onderscheiden.

2. Een ras wordt eerst voor goedkeuring of voor controle toegelaten, wanneer door middel van een officieel of een onder officieel toezicht staand onderzoek, dat met name te velde is verricht, is vastgesteld dat het ras voldoende homogeen en bestendig is.

Indien bekend is dat het ras in een ander land, onder een andere aanduiding in de handel is, wordt ook deze in de lijst opgenomen.

3. De toegelaten rassen worden regelmatig officieel gecontroleerd. Indien aan een van de voorwaarden voor toelating tot goedkeuring of tot controle niet meer wordt voldaan, wordt de toelating ingetrokken en wordt het ras van de lijst geschrapt.

4. De lijst en de verschillende wijzigingen ervan worden onverwijld ter kennis gebracht van de Commissie, die de andere Lid-Staten daarvan in kennis stelt.

Artikel 6

De Lid-Staten schrijven voor dat tijdens de procedure voor de controle van de rassen de bemonstering officieel geschiedt volgens geschikte methoden.

Artikel 7

De Lid-Staten schrijven voor dat teeltmateriaal tijdens de oogst, de bewerking, de opslag, het vervoer en de teelt in partijen gescheiden wordt gehouden en wordt aangeduid volgens het ras en, in voorkomende gevallen voor basisteeltmateriaal en gecertificeerd teeltmateriaal, volgens de kloon.

Artikel 8

1. De Lid-Staten schrijven voor dat teeltmateriaal slechts in de handel gebracht mag worden in voldoende homogene partijen en in gesloten verpakkingen of bundels, die overeenkomstig de artikelen 9 en 10 zijn voorzien van een sluitingssysteem en een aanduiding. De bewerking geschiedt overeenkomstig de bepalingen van bijlage III.

2. De Lid-Staten kunnen voor de handel in kleine hoeveelheden die worden geleverd aan de laatste gebruiker, en voor de handel in wijnstokken in potten, kisten en kartonnen dozen, afwijkingen van lid 1 voorzien ten aanzien van bewerking, verpakking, sluitingssysteem alsmede aanduiding.

Artikel 9

De Lid-Staten schrijven voor dat de verpakkingen en bundels van teeltmateriaal door de daarvoor verantwoordelijke persoon zodanig worden gesloten dat bij het openen van de verpakking of van de bundel de sluiting wordt verbroken en niet meer opnieuw kan worden aangebracht.

Artikel 10

1. De Lid-Staten schrijven voor dat verpakkingen en bundels van teeltmateriaal aan de buitenkant door de voor de sluiting verantwoordelijke persoon worden voorzien van een etiket dat beantwoordt aan de vereisten van bijlage IV en gesteld is in een van de officiële talen van de Gemeenschap; dit etiket wordt vastgehecht door middel van de sluiting. De kleur van het etiket is wit voor basisteeltmateriaal, blauw voor gecertificeerd teeltmateriaal en donkergeel voor standaardteeltmateriaal.

2. De Lid-Staten kunnen bovendien voorschrijven dat iedere partij vergezeld moet gaan van een document waarop de gegevens van het etiket vermeld zijn.

Artikel 11

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat van de oogst tot de aflevering aan de laatste gebruiker de identiteit

van het teeltmateriaal wordt verzekerd met behulp van een door hen voorgeschreven of erkende officiële controleregeling. Zij treffen alle dienstige maatregelen om ten minste door steekproeven officieel te kunnen nagaan of het in de handel gebrachte teeltmateriaal beantwoordt aan de in deze richtlijn gestelde voorwaarden.

Artikel 12

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat het basisteeltmateriaal en het gecertificeerde teeltmateriaal dat overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn officieel werd goedgekeurd en waarvan de verpakking overeenkomstig deze richtlijn werd gesloten en gemerkt, alsmede het standaardteeltmateriaal waarvan de verpakking overeenkomstig deze richtlijn werd gesloten en gemerkt, slechts worden onderworpen aan beperkingen voor het in de handel brengen, die bij deze richtlijn zijn vastgesteld met betrekking tot eigenschappen, onderzoek, aanduiding en sluiting.

2. De Lid-Staten mogen

- a) voorschrijven, voor zover de door de Commissie krachtens artikel 3, lid 4, sub b), vastgestelde bepalingen niet in werking zijn getreden, dat teeltmateriaal van bepaalde rassen van wijnstokken met ingang van bepaalde data slechts in de handel mag worden gebracht, indien het officieel is goedgekeurd als basisteeltmateriaal of gecertificeerd teeltmateriaal;
- b) het in de handel brengen van teeltmateriaal van wijnstokken beperken tot rassen die voorkomen op een nationale lijst die is gebaseerd op de cultuur- en gebruikswaarde voor hun grondgebied, tot het moment waarop een gemeenschappelijke rassenlijst kan worden toegepast; voor opname in bedoelde lijst gelden voor de rassen afkomstig uit andere Lid-Staten dezelfde voorwaarden als voor de nationale rassen.

Artikel 13

De Lid-Staten schrijven voor, dat teeltmateriaal dat rechtstreeks afkomstig is van in een Lid-Staat goedgekeurd basisteeltmateriaal en in een andere Lid-Staat is geoogst, kan worden goedgekeurd in de staat die basisteeltmateriaal produceert, indien het op het vermeerderingsperceel werd onderworpen aan een veldkeuring overeenkomstig de in bijlage I gestelde voorwaarden, en indien bij een officieel onderzoek is geconstateerd dat aan de in bijlage II gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 14

1. Ten einde tijdelijke moeilijkheden op te heffen die zich bij de algemene voorziening met basisteeltmateriaal, gecertificeerd teeltmateriaal of standaardteeltmateriaal in ten minste één Lid-Staat voordoen en die niet binnen de Gemeenschap kunnen worden over-

wonnen, verleent de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 17 machtiging aan één of meer Lid-Staten om voor een door haar vast te stellen tijdvak teeltmateriaal van een categorie waaraan minder strenge eisen zijn gesteld, tot de handel toe te laten.

2. Wanneer het een categorie teeltmateriaal van een bepaald ras betreft, is de kleur van het etiket die welke voor de overeenkomstige categorie is vastgesteld, en in alle andere gevallen bruin. In elk geval wordt op het etiket vermeld dat het teeltmateriaal betreft dat tot een categorie behoort waaraan minder strenge eisen zijn gesteld.

Artikel 15

1. Deze richtlijn geldt niet voor teeltmateriaal waarvan is aangetoond dat het is bestemd voor uitvoer naar derde landen.

2. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad uiterlijk op 31 december 1969 met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de bepalingen vast betreffende het teeltmateriaal dat in derde landen is verkregen en in de Gemeenschap in de handel wordt gebracht.

Artikel 16

1. In de Gemeenschap vinden communautaire proefnemingen plaats ter beoordeling van de kwaliteit van het teeltmateriaal; deze proefnemingen worden bestuurd door het in artikel 17 bedoelde Comité.

2. In een eerste fase moeten de proefnemingen gericht zijn op harmonisatie van de methoden inzake de goedkeuring van gecertificeerd teeltmateriaal en van de methoden voor controle van standaardteeltmateriaal ten einde tot gelijkwaardige resultaten te komen. Zodra dit doel is bereikt, wordt over de proefnemingen jaarlijks een verslag opgesteld, dat vertrouwelijk ter kennis van de Lid-Staten en de Commissie wordt gebracht. De Commissie stelt overeenkomstig de procedure van artikel 17 de datum vast waarop het verslag voor de eerste maal wordt opgesteld.

3. De Commissie stelt overeenkomstig de procedure van artikel 17 de bepalingen vast die nodig zijn voor de uitvoering van de proefnemingen. Teeltmateriaal dat in derde landen is geoogst kan eveneens bij de proefnemingen worden betrokken.

Artikel 17

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de Voorzitter deze procedure in bij het bij besluit van de Raad van 14 juni 1966 ⁽¹⁾ ingestelde permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw, hierna het „Comité” genoemd, hetzij op zijn initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

⁽¹⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2289/66.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De Voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die de Voorzitter kan vaststellen naargelang van de urgentie der aan een onderzoek onderworpen vraagstukken. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van twaalf stemmen.

4. De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien echter deze maatregelen niet in overeenstemming zijn met het door het Comité uitgebrachte advies, worden zij door de Commissie onverwijld ter kennis van de Raad gebracht; in dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten tot ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen één maand met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 18

Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de bepalingen van de nationale wetgevingen die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de bescherming van het leven en de gezondheid van personen, dieren of planten, of van de bescherming van de industriële of commerciële eigendom.

Artikel 19

Uiterlijk op 1 juli 1969 doen de Lid-Staten de nodige bepalingen in werking treden om de bepalingen van deze richtlijn ten uitvoer te leggen; zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 20

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 9 april 1968.

Voor de Raad
De Voorzitter
E. FAURE

BIJLAGE I

VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT HET GEWAS

I. Algemene voorwaarden

1. Het gewas moet rasecht en raszuiver zijn.
2. De staat waarin het vermeederingsperceel zich bevindt en de stand van het gewas moeten een voldoende controle van de rasechtheid en de raszuiverheid mogelijk maken.
3. Er moet een zo groot mogelijke waarborg bestaan dat de grond voor de teelt van kweekwijnstokken en van moedergewassen die voor de voortbrenging van basisteeltmateriaal en gecertificeerd teeltmateriaal bestemd zijn, bij het planten niet met schadelijke organismen, met name met virussen, besmet is.
4. De aanwezigheid van schadelijke organismen die de waarde van het teeltmateriaal nadelig beïnvloeden moet zoveel mogelijk beperkt worden.
5. Het gewas moet vrijgehouden worden van planten die symptomen van virusziekten vertonen.
6. Het percentage mislukkingen bij de moedergewassen, bestemd voor de kweek van gecertificeerd teeltmateriaal, mag niet groter zijn dan 5 ; dit percentage mag niet groter zijn dan 10 wanneer het moedergewassen betreft die voor de kweek van standaardteeltmateriaal bestemd zijn. Het aantal mislukkingen mag bij uitzondering deze percentages overschrijden, wanneer dit te wijten is aan natuurverschijnselen.
7. Jaarlijks vindt ten minste één veldkeuring plaats; kan bij een omstreden uitslag de oorzaak daarvan uit de weg worden geruimd zonder dat de kwaliteit van het teeltmateriaal hierdoor nadelig wordt beïnvloed, dan vindt een tweede veldkeuring plaats.

II. Bijzondere voorwaarden

1. Kweekwijnstokken mogen niet geplaatst zijn in wijngaarden voor de produktie van druiven, noch binnen een afstand van enkele meters van zodanige wijngaarden.
2. De voor de kweek van wortelwijnstokken en entwijnstokken gebruikte delen moeten afkomstig zijn van goedgekeurde moedergewassen.

BIJLAGE II

VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT HET TEELTMATERIAAL

I. Algemene voorwaarden

1. Het teeltmateriaal moet rasecht en raszuiver zijn; bij het in de handel brengen is voor standaardteeltmateriaal een tolerantie tot 1% toegestaan.
2. Mechanische zuiverheid : ten minste 96%.
Als mechanisch onzuiver wordt beschouwd:
 - a) teeltmateriaal dat geheel of gedeeltelijk verdord is, zelfs wanneer het na uitdrogen in water gedompeld is;
 - b) vernield, kromgegroeid of beschadigd, inzonderheid door hagel of vorst beschadigd teeltmateriaal, alsmede ineengedrukt of gebroken teeltmateriaal.
3. De aanwezigheid van schadelijke organismen die de waarde van het teeltmateriaal nadelig beïnvloeden, moet zoveel mogelijk zijn beperkt.

II. Bijzondere voorwaarden

1. Entwijnstokken :
Entwijnstokken, verkregen uit de enting van basisteeltmateriaal op basisteeltmateriaal en uit de enting van basisteeltmateriaal op gecertificeerd teeltmateriaal, worden ingedeeld in de categorie basisteeltmateriaal. Entwijnstokken, verkregen door enting van gecertificeerd teeltmateriaal op basisteeltmateriaal en door enting van gecertificeerd teeltmateriaal op gecertificeerd teeltmateriaal worden ingedeeld als gecertificeerd teeltmateriaal. Alle overige combinaties worden als standaardteeltmateriaal ingedeeld.
2. Delen van wijnstokken :
De stekken moeten voldoende houtvorming vertonen. Deze moet, gelet op het ras, in normale verhouding staan tot de kern.

III. Sortering

1. Delen van de wijnstok onder de grond, bestemd voor veredeling, blindhout en entrijzen:

A. Middellijn

Gemeten wordt de grootste middellijn van de kleinste doorsnee.

- a) Delen van de wijnstok onder de grond, bestemd voor veredeling, en entrijzen :

- aa) middellijn aan het zwakkere einde:

- i) bij *Vitis rupestris* en kruisingen met *Vitis vinifera* 6 – 12 mm;
- ii) bij andere wijnstokrassen 6,5—12 mm;

Het aandeel van de stekken met een middellijn van ten hoogste 7 mm bij de *Vitis rupestris* en kruisingen met *Vitis vinifera* en van ten hoogste 7,5 mm bij andere wijnstokrassen mag niet meer dan 25% van de partij omvatten;

- bb) maximummiddellijn aan het sterkere einde 14 mm, behalve indien het entrijzen bestemd voor enting ter plaatse betreft; het oculeren moet ten minste 2 cm beneden het onderste oog plaatsvinden.

- b) Blindhout:

Minimummiddellijn aan het zwakkere einde: 3,5 mm.

B. Lengte

Gemeten wordt vanaf de basis van de onderste knoop met inachtneming van het bovenste stengellid.

- a) Delen van de wijnstok onder de grond, bestemd voor veredeling: minimumlengte 1,05 m;
- b) Blindhout: minimumlengte 55 cm, voor *Vitis vinifera* 30 cm;
- c) Entrijs: minimumlengte 50 cm en met ten minste vijf bruikbare ogen.

2. Wortelwijnstokken

A. *Middellijn*

De middellijn, gemeten in het midden van het stengellid onder de bovenste loot bedraagt ten minste 5 mm.

B. *Lengte*

De minimumlengte vanaf de wortels tot het begin van de bovenste loot bedraagt:

a) bij wijnstokdelen onder de grond: 30 cm;

b) bij overige wijnstokken met wortels: 22 cm.

C. *Wortels*

Iedere plant moet ten minste drie goed ontwikkelde en behoorlijk verdeelde wortels hebben. Ras 420 A behoeft echter slechts twee goed ontwikkelde wortels te hebben, mits zij tegenover elkaar staan.

3. Entwijnstokken:

a) De stam moet ten minste 20 cm lang zijn;

b) Wortels: iedere plant moet ten minste drie goed ontwikkelde en behoorlijk verdeelde wortels hebben. Ras 420 A behoeft echter slechts twee goed ontwikkelde wortels te hebben, mits zij tegenover elkaar staan;

c) Entingsplaats: iedere plant moet een toereikende, regelmatige en stevige entingsplaats hebben.

BIJLAGE III

BEWERKING

De verpakkingen of de bundels moeten de volgende hoeveelheden bevatten:

Soort	Aantal
1. Entwijnstokken	25
2. Wortelwijnstokken	50
3. Entrijs	100 of 200
4. Delen van wijnstokken onder de grond, bestemd voor veredeling	200
5. Blindhout bij delen van wijnstokken onder de grond en bij rassen van de <i>Vitis vinifera</i>	200 of 500
6. Overig blindhout	200

BIJLAGE IV

ETIKET

A. Te vermelden gegevens

- a) 1. „E.E.G.-norm”
2. Naam en adres van de teler of diens identificatienummer
3. Keurings- of controledienst en Lid-Staat
4. Referentienummer van de partij
5. Ras en, in voorkomend geval, kloon voor de entwijnstokken betreffende de wijnstokdelen onder de grond en entrijs
6. Categorie
7. Land van produktie
8. Hoeveelheid
9. Lengte — voor delen van de wijnstok onder de grond, bestemd voor veredeling, indien een Lid-Staat afwijkingen betreffende de minimumlengte toestaat (artikel 3, lid 3)
- b) Voor teeltmateriaal van wortelwijnstokken en entwijnstokken volstaan de aanduidingen, bedoeld onder alinea a), punten 1, 2, 5, 6 en 7.

B. Minimumafmetingen

- a) 110 mm × 67 mm voor de delen van de wijnstok onder de grond, bestemd voor veredeling, entrijs en blindhout;
 - b) 80 mm × 70 mm voor wortelwijnstokken en entwijnstokken.
-

HET TOTSTANDBRENGEN VAN EEN EUROPESE KAPITAALMARKT

(Rapport van een door de Commissie van de E.E.G. aangestelde groep deskundigen)

1967. 400 blz. (Frans, Duits, Italiaans, Nederlands, Engels)

Prijs: Fl. 14,50, Bfr. 200,—

De Commissie heeft het rapport gepubliceerd inzake het totstandbrengen van een Europese kapitaalmarkt, waarvoor zij opdracht had gegeven aan een groep onafhankelijke deskundigen onder leiding van Prof. C. Segré.

In dit rapport worden de vraagstukken rechtstreeks op het niveau van de Gemeenschap benaderd; het onderzoek is gecentreerd op de voorwaarden, belemmeringen en vermoedelijke gevolgen van de vordering van een Europese kapitaalmarkt.

Het rapport omschrijft eerst de grondslagen en de voorwaarden voor het totstandbrengen van een dergelijke markt, waarbij de structuurproblemen worden onderzocht die zich in dit verband op de markten der Lid-Staten stellen. Tevens wordt de betekenis nagegaan van de financiële betrekkingen die nu reeds in gemeenschapsverband zijn aangeknoopt. Vervolgens wordt uiteengezet waarom de verwezenlijking van een Europese kapitaalmarkt verschillende wijzigingen noodzakelijk maakt in het economisch beleid der Lid-Staten.

Deze principiële uiteenzetting vormt de inleiding tot concrete voorstellen welke rekening houden met de verscheidenheid waardoor de situatie in de Lid-Staten vooralsnog wordt gekenmerkt. Deze voorstellen betreffen voornamelijk:

- verruiming van de kredietomloop; het betreft hier enerzijds de kredieten op middellange en lange termijn voor industriële uitrusting en anderzijds de kredieten ten behoeve van de woningbouw en van de investeringen van de lagere overheid;
- integratie van de effectenmarkten en uitbreiding van hun rol bij de financiering van investeringen;
- opheffing van de belemmeringen, voornamelijk van technische aard, die een evenwichtige ontwikkeling van een Europese markt verhinderen; het gaat hier om verschillen in het functioneren van en het toezicht op de financiële instellingen, of om belemmeringen die voortvloeien uit het bestaan van koersrisico's of uit de ongelijkheid van de fiscale stelsels.

